

RELATIA DINTRE BOLILE PARODONTALE SI ATEROSCLEROZA — ROLUL MEDICULUI DENTIST

Liviu Zetu,
Silvia Teslaru,
Alina Andronovici

(Iasi, Romania)

Rezumat

Bolile parodontale sunt considerate, astazi, boli inflamatorii de origine microbiana ce determina cresterea markerilor inflamatiei (IL-1, PCR, TNF- α). Acest lucru explica de ce bolile parodontale sunt factori de risc potentiali pentru unele boli sistemice – diabetul zaharat, afectiunile perinatale, cardiovasculare etc.

Sunt prezentate datele actuale privind atat rolul inflamatiei in etiopatogenia bolilor parodontale, cat si relatia dintre bolile parodontale si cele cardiovasculare, insistandu-se pe colaborarea care trebuie sa existe intre medicul dentist si medicii de alte specialitati (cardiolog, neurolog).

Summary

RELATIONSHIP BETWEEN PERIODONTAL DISEASE AND ATHEROSCLEROSIS – THE DENTIST’S ROLE

Periodontal disease is considered nowadays an inflammatory disease of microbial origin, which determines an increase in inflammation markers (IL-1, PCR, TNF- α). This explains why periodontal diseases are potential risk factors for some systemic afflictions such as diabetes mellitus, prenatal and cardiovascular diseases.

New information, concerning also the role of inflammation in periodontal disease pathology and the relationship between the periodontal and cardiovascular disease, are presented, insisting on the understanding that must exist between the dentist and other specialist doctors (cardiologist, neurologist).

ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ ÎN ORTODONȚIE

Irina Zetu

Rezumat

Dorim să subliniem importanța consultării interdisciplinare și a colaborării dintre specialiștii din diverse ramuri ale stomatologiei, mai ales, în tratamentul multidisciplinar: ortodonție/ parodontologie/prostetică/intervenții chirurgicale.

Prezentarea se va axa pe posibilitățile de tratament ortodontic, limitările și riscurile în rîndurile pacienților cu probleme parodontale, a pacienților cu mai mulți dinți pierduți, cît și a pacienților cu probleme de ordin ortognatic.

Tehnologiile actuale permit manipulări dentare ortodontice din cele mai dificile. În acest context, practic orice corecție chirurgicală ortognatică este posibilă din punct de vedere tehnic.

Limitarea este legată de proiect în ceea ce privește rezultatul estetic și stabilitatea, precum și riscul efectelor iatrogene asociate cu diverse proceduri.

Cheia succesului constă în monitorizarea spațiilor interdentare, în evaluarea deficienței osoase, a cantității și calității țesutului gingival atașat și în stabilirea vizuală treptată a obiectivelor pentru fiecare pacient.

Abordarea inter și multidisciplinară este singura modalitate de a obține rezlate excelente.